

Sygn. akt I Ns 1415/10

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wioletta Sychniak

Protokolant: sekr. sąd. Ewelina Arkit

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2019 roku w Łodzi na rozprawie

sprawy z wniosku J. N.

z udziałem D. N.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków J. N. i D. N. wchodzi:

a. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...), pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., dla którego Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieście w Łodzi prowadzi księgę wieczystą Kw (...) o wartości 276 000 (dwieście siedemdziesiąt sześć tysięcy) złotych;

b. środki zgromadzone na rachunku (...), prowadzonym na nazwisko J. N., w kwocie 2456,15 zł (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt sześć złotych i piętnaście groszy),

c. samochód osobowy marki P. (...), rok produkcji 1985, numer rejestracyjny (...) o wartości 2060 (dwa tysiące sześćdziesiąt) złotych,

d. samochód osobowy marki F. (...), rok produkcji 1997 o wartości 19 300 (dziewiętnaście tysięcy trzysta) złotych,

e. motocykl marki H. (...), rok produkcji 1980 o wartości 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych,

f. przyczepa campingowa marki (...) model 390, rok produkcji 1983 o wartości 4500 (cztery tysiące pięćset) złotych,

g. kamera P. (...) o wartości 0 (zero) złotych

h. lodówka Polar o wartości 200 (dwieście) złotych,

i. kuchnia gazowa M. o wartości 400 (czterysta) złotych,

j. pralka W. o wartości 400 (czterysta) złotych,

k. kuchenka mikrofalowa D. o wartości 120 (sto dwadzieścia) złotych,

l. komplet garnków Zepter o wartości 700 (siedemset) złotych,

m. telewizor P. (...) o wartości 500 (pięćset) złotych,

- n. magnetowid marki T. o wartości 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,
 - o. laptop – notebook G. o wartości 0 (zero) złotych,
 - p. dwa telefony komórkowe o wartości 0 (zero) złotych,
 - q. wiertarka o wartości 0 (zero) złotych,
 - r. dwa zestawy komputerowe o łącznej wartości 0 (zero) złotych;
2. ustalić, że nakład z majątku osobistego J. N. na majątek wspólny J. N. i D. N. - na nabycie prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...), stanowi kwotę 178 848 (sto siedemdziesiąt osiem tysięcy osiemset czterdzieści osiem) złotych;
 3. ustalić, że podlegają rozliczeniu wydatki poniesione przez J. N. na pokrycie opłat wnoszonych do spółdzielni mieszkaniowej, związanych z lokalem mieszkalnym, opisanym w pkt 1a postanowienia w kwocie 5350,56 zł (pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych i pięćdziesiąt sześć groszy), a w pozostałym zakresie ten wniosek oddalić,
 4. oddalić wniosek D. N. o rozliczenie nakładów z majątku wspólnego J. N. i D. N. na majątek osobisty J. N. w postaci dokonania naniesień i remontów na nieruchomości położonej w G. Małym;
 5. oddalić wniosek D. N. o rozliczenie dochodów z majątku osobistego J. N. w postaci uzyskania premii gwarancyjnej z tytułu likwidacji księżeczki mieszkaniowej;
 6. dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków J. N. i D. N. w ten sposób, że:
 - a. przyznać na wyłączną własność J. N.: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu opisane w punkcie 1a postanowienia, oraz składniki majątkowe opisane w pkt 1b, 1d, 1g, 1h, 1i, 1k, 1l, 1r;
 - b. przyznać na wyłączną własność D. N. opisane w punkcie składniki majątkowe opisane w pkt 1c, 1e, 1j, 1m, 1n, 1o, 1p, 1q;
 7. zarządzić sprzedaż przyczepy campingowej marki (...) model 390, rok produkcji 1983, opisanej w punkcie 1f postanowienia, przez komornika sądowego stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego jednocześnie rozstrzygając, że podział sumy uzyskanej ze sprzedaży pomiędzy J. N. i D. N. następuje w równych częściach;
 8. zasądzić od J. N. na rzecz D. N. tytułem spłaty kwotę 53 908,80 zł (pięćdziesiąt trzy tysiące dziewięćset osiem złotych i osiemdziesiąt groszy), płatną w 3 ratach:
 - a. pierwsza rata w kwocie 3908,80 zł (trzy tysiące dziewięćset osiem złotych i osiemdziesiąt groszy) płatna w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się postanowienia,
 - b. kolejne dwie raty po 25 000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych płatne odpowiednio w terminach 13 miesięcy i 25 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia,z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
 9. nakazać J. N., aby wydała D. N. ruchomości opisane w punkcie 1j, 1m i 1n w terminie 14 dni od uprawomocnienia się postanowienia;
 10. zasądzić od D. N. na rzecz J. N. kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
 11. oddalić wniosek J. N. o cofnięcie D. N. częściowego zwolnienia od kosztów sądowych;
 12. pobrać od na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi:

- od J. N. kwotę 2451,82 zł (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt jeden złotych i osiemdziesiąt dwa grosze),
- od D. N. – z roszczenia zasądzonego na jego rzecz – kwotę 188,14 zł (sto osiemdziesiąt osiem złotych i czternaście groszy)

na pokrycie kosztów postępowania wyłożonych tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa.

Sygn. akt I Ns 1415/10

UZASADNIENIE

J. N. złożyła w dniu 8 listopada 2010 roku wniosek o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej z D. N.. Wskazała, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone w Ł. przy ul. (...), pozostające w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., dla którego Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą Kw (...). Wartość lokalu określiła na 240 141 złotych.

Wniosła o:

- ustalenie, że poniosła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 235 728 złotych, polegający na wydatkowaniu pieniędzy otrzymanych od rodziców tytułem darowizny oraz środków zgromadzonych na książeczce mieszkaniowej na nabycie prawa do lokalu (oceniony na 98,16% wartości lokalu);
- przyznanie jej prawa do lokalu ze spłatą na rzecz uczestnika w kwocie 2206,50 złotych płatną w terminie miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia;
- zasądzenie od uczestnika kwoty 500 złotych tytułem opłaty od wniosku.

/wniosek – k. 2-6/

D. N. co do zasady przyłączył się do wniosku.

Uczestnik zgłosił do podziału:

- samochód marki F. (...), rok produkcji 1998 (w posiadaniu wnioskodawczyni),
- motocykl marki H. (...) (w posiadaniu uczestnika),
- przyczepę kempingową (w posiadaniu wnioskodawczyni),
- nakłady z majątku wspólnego na majątek wnioskodawczyni – na nieruchomości położoną w G. Małym przy ul. (...),
- wyposażenie mieszkania przy ul. (...), obejmujące telewizor P. (...), kamerę P. (...), pralkę W. (rocznik 2000 lub 2001), lodówkę (rocznik 1999 lub 2000), meble,
- 2 zestawy komputerowe z oprogramowaniem wykorzystywane w firmie prowadzonej przez wnioskodawczynię.

W piśmie przygotowawczym, które wpłynęło 22.05.2013 roku, uczestnik zażądał podziału składnika w postaci udziału w przedsiębiorstwie prowadzonym przez wnioskodawczynię z G. P. pod firmą (...). Jednak w piśmie z 9.03.2016 r. (data wpływu 17.03.2016r.) uczestnik zmienił swoje stanowisko i wniosek w tym zakresie cofnął.

Uczestnik żądał również dodatkowych rozliczeń z tytułu uzyskanej przez wnioskodawczynię premii gwarancyjnej – kwoty 72 427,90 złotych.

Określił ostatecznie wartość nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczynie w postaci naniesień i wydatków na remonty na działce letniskowej w G. Małym na kwotę 87 000 złotych.

/protokół rozprawy – k. 43-44, pisma przygotowawcze – k. 65-68, 116-117, 477-477, 552, 785-787, 795-796, 871-874, 896, 1056-1058/

Wnioskodawczynie podniosła, że zestawy komputerowe z oprogramowaniem nie wchodzą w skład majątku wspólnego, ponieważ oprogramowanie jest autorskim produktem pierwszego współnika spółki cywilnej, w ramach której prowadziła działalność gospodarczą.

Zgłosiła do podziału ruchomości w postaci:

- 2 samochodów P. rocznik 1985,
- laptopa,
- wiertarki i innych narzędzi,
- 3 aparatów telefonicznych,
- sprzętu narciarskiego.

Wszystkie ww. ruchomości znajdować się miały w posiadaniu uczestnika.

Wnioskodawczynie podniosła, że ruchomości stanowiące umeblowanie i wyposażenie mieszkania przy ul. (...) w Ł. nie stanowiły własności uczestników, lecz zostały zakupione przez rodziców wnioskodawczynie i przekazane stronom do użytkowania. Nadto umeblowanie pokoju syna stanowi jego własność i nie wchodzi do majątku wspólnego uczestników.

Wnioskodawczynie wyraziła zgodę na:

- przyznanie uczestnikowi telewizora i kamery P. oraz 1 z urządzeń, tj. pralki lub lodówki,
- przyznanie sprzętu windsurfingowego synowi uczestników.

J. N. przyznała, że w ramach udziału w spółce wniosła komputer zakupiony za pieniądze uzyskane z odprawy w związku ze zwolnieniem z pracy.

/pisma przygotowawcze – k. 51-52, 84-88, 628-631, protokół rozprawy k. 860, 877-882/

Na rozprawie w dniu 19 maja 2014 roku pełnomocnik uczestnika oświadczył, że uczestnik nie zgłasza roszczeń co do mebli znajdujących się w mieszkaniu przy ul. (...), a ponadto zrzeka się desek windsurfingowych i pozostałego sprzętu żeglarskiego na rzecz syna, a każdy z zainteresowanych zatrzyma sprzęt narciarski bez wzajemnych rozliczeń. Stanowisko to podtrzymał uczestnik na rozprawie w dniu 9 listopada 2015 r. i w dniu 23 maja 2016 r.

/protokoły rozprawy k. 777, 861, 886v/

Na rozprawie w dniu 23 marca 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczynie złożyła plik pism SM (...) w Ł. o naliczeniach opłat eksploatacyjnych i opłat za media, związanych z lokalem mieszkalnym nr (...) położonym w Ł. przy ul. (...) (k. 811-828) jako „rozliczenie czynszu w wysokości 20 400 zł od 1.01.2005 r. do 31.12.2014 r. tytułem zwrotu naliczonych nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny”. Natomiast na rozprawie w dniu 23 maja 2016 roku podtrzymała „zarzut nakładów poczynionych na mieszkanie do roku 2014 w kwocie 20 400 złotych. Jest to kwota przypadająca w połowie uczestnikowi k. 830”.

W piśmie złożonym na rozprawie w dniu 5 października 2017 roku zostało złożone pismo wnioskodawczyni zawierające rozliczenie czynszu za mieszkanie przy ul. (...) za okres od stycznia 2005 roku do lipca 2017 roku ze wskazaniem, że na uczestnika przypada kwota 26 329,38 zł. Zasadzenia takiej kwoty zażądała wnioskodawczyni od uczestnika.

W piśmie złożonym na rozprawie w dniu 5 lutego 2019 roku zostało złożone pismo wnioskodawczyni zawierające rozliczenie czynszu za mieszkanie przy ul. (...) za okres od stycznia 2005 roku do stycznia 2019 roku ze wskazaniem, że na uczestnika przypada kwota 29 485 zł. Zasadzenia takiej kwoty zażądała wnioskodawczyni od uczestnika.

Uczestnik nie uznał ww. roszczenia, podniósł jego sprzeczność z zasadami współżycia społecznego, powołując się na fakt wymiany zamków do lokalu przez wnioskodawczynię. Zakwestionował również wysokość roszczenia.

/protokoły rozprawy k. 830, 886, 1053v (znacznik czasowy: 00:18:49-00:21:13), k. 1264 (znacznik czasowy: 02:07:15-02:16:44), pisma wnioskodawczyni k. 1048, 1246, pisma przygotowawcze uczestnika k. 941-943, 1056-1058, protokół rozprawy k. 1053v (znacznik czasowy: 00:29:47-00:38:52), k. 1264 (znacznik czasowy: 02:16:44-02:23:47)/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. N. i D. N. zawarli związek małżeński w dniu 19 czerwca 1982 r.

W dniu 7 lipca 2005 roku małżonkowie zawarli umowę majątkową małżeńską, mocą której od dnia jej zawarcia ustanowili pomiędzy sobą rozdzielność majątkową. Powyższa umowa została zawarta z inicjatywy D. N. po trwającej od kilku miesięcy separacji faktycznej małżonków i w związku z systematycznym pogarszaniem się ich relacji.

Związek małżeński J. N. i D. N. został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 15 marca 2006 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XII C 3378/04.

/odpis wyroku SO w Łodzi k. 11, odpis umowy majątkowej k. 21, zeznania wnioskodawczyni-protokół rozprawy k. 1285 (znacznik czasowy: 00:14:02-00:22:40), zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1288 (znacznik czasowy: 01:25:21-01:34:29)/

Umową kupna – sprzedaży, zawartą w dniu 2 stycznia 1986 roku pomiędzy J. N. oraz M. i J. małżonkami T., wnioskodawczyni nabyła spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone w Ł. przy ul. (...), pozostające w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.. Cena lokalu wynosiła 2 500 000 starych złotych i została w całości zapłacona gotówką w dniu podpisania umowy.

Umową zamiany, zawartą w dniu 10 stycznia 1994 roku pomiędzy J. i D. małżonkami N. oraz Z. i T. małżonkami W. (rodzicami wnioskodawczyni), uczestnicy nabyli do wspólności ustawowej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone w Ł. przy ul. (...), pozostające w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.. Natomiast małżonkowie W. nabyli spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone w Ł. przy Al. (...) (poprzednio P.).

Wartość lokalu przy ul. (...) została określona na 255 000 000 starych złotych, a lokalu przy Al. (...) – na 165 000 000 starych złotych. Zamiana nastąpiła z dopłatą na rzecz małżonków W. w wysokości 80 000 000 starych złotych, którzy w akcie notarialnym pokwitowali odbiór dopłaty.

/umowa kupna-sprzedaży k. 19, umowa zamiany k. 14-15, zaświadczenie SM (...) k. 13, zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1285 (znacznik czasowy: 00:14:02-00:31:38), zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1288-1289 (znacznik czasowy: 01:39:07-02:01:24)/

Dla spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...) Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą Kw (...). Aktualnie jako współwłaściciele są ujawnieni wnioskodawczyni i uczestnik – po 1/2 części.

Wartość powyższego prawa do lokalu, przy uwzględnieniu jego stanu z 7 lipca 2005 roku i aktualnych cen wynosi 276 000 złotych.

/umowa kupna-sprzedaży k. 19; opinia biegłej M. K. k. 1202-1221, odpis z księgi wieczystej k. 16-18, 26-27/

Przed zawarciem związku małżeńskiego z uczestnikiem, J. N. miała założoną książeczkę mieszkaniową. W związku z dokonaną zamianą mieszkań, w lutym 1994 roku zrealizowała książeczkę i oprócz zgromadzonych środków otrzymała premię gwarancyjną. Wnioskodawczyni otrzymała 70 738 800 starych złotych:

- 246 000 starych złotych z tytułu wkładu,
- 2 124 500 starych złotych z tytułu oprocentowania,
- 68 368 300 starych złotych z tytułu premii gwarancyjnej.

Po potrąceniu kwoty 10 000 starych złotych, tytułem wkładu i oprocentowania wnioskodawczyni otrzymała w sumie 2 360 500 starych złotych.

J. N. całość uzyskanych z książeczki środków przekazała swoim rodzicom.

/bezsporne, dowody wypłat k. 12, zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1285 (znacznik czasowy: 00:22:40-00:33:18/

Po zawarciu związku małżeńskiego uczestnicy zamieszkiwali razem z rodzicami J. Z. i T. małżonkami W. w mieszkaniu położonym w Ł. przy ul. (...). Prawo do tego mieszkania rodzice wnioskodawczyni uzyskali około 2 lata przed ślubem uczestników i całkowicie je wyposażyli. Po nabyciu przez wnioskodawczynię mieszkania przy ul. (...), przenieśli się do tego lokalu, który był mniejszy (składał się z 2 pokoi i kuchni) od mieszkania przy ul. (...) (składającego się z 4 pokoi i kuchni). Pozostawili wyposażenie mieszkania przy ul. (...).

/bezsporne, zeznania świadków: T. W. k. 46-47, Z. W. k. 48, M. K. (2) k. 144, U. N. k. 145, G. P. k. 461-464, J. K. (1) k. 465-468, zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1285-1286 (znacznik czasowy: 00:14:22-00:33:18), zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1288-1289 (znacznik czasowy: 01:25:21-01:34:29)

W pierwszych latach małżeństwa uczestnicy nie osiągnęli dużych dochodów. W 1983 roku urodził się syn uczestników i wnioskodawczyni po urodzeniu dziecka nie pracowała (korzystała z urlopu wychowawczego), a uczestnik na początku małżeństwa uczył się.

Małżonkowie korzystali z pomocy rzeczowej i finansowej rodziców wnioskodawczyni.

Zakup mieszkania przy ul. (...) sfinansowali małżonkowie W.. Zakup lokalu nie mógł nastąpić na ich rzecz, ponieważ mieli prawo do innego lokalu spółdzielczego. Dlatego jako kupująca w umowie widniała J. N.. Jednak umowę negocjowali jej rodzice i oni wyłożyli pieniądze na jego zakup.

Przenosząc się z mieszkania przy ul. (...) do mieszkania na al. (...), małżonkowie W. pozostawili dla córki wyposażenie mieszkania.

/zeznania świadków: M. R. k. 45, J. T. k. 46, T. W. k. 46-47, Z. W. k. 48, D. K. k. 370-371, K. K. k. 371-372, J. K. (2) k. 372-373, G. P. k. 461-464, J. K. (1) k. 465-468;; zeznania wnioskodawczyni-protokół rozprawy k. 1285-1286 (znacznik czasowy: 00:14:22-00:33:18)/

D. N. wyprowadził się ze wspólnego mieszkania zainteresowanych pod koniec 2004 roku. W 2010 roku wnioskodawczyni wymieniła zamki w drzwiach wejściowych do mieszkania i od tego czasu uczestnik nie ma dostępu do lokalu. **/bezsporne/**

Po zaprzestaniu wspólnego zamieszkiwania, koszty związane z ww. lokalem ponosiła wnioskodawczyni.

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w Ł. dokonywała naliczeń opłat eksploatacyjnych za lokal nr (...) przy ul. (...) i opłat za media:

- od 1.04.2005 r. – po 408,03 zł miesięcznie,
- od 1.10.2005 r. – po 409,53 zł miesięcznie,
- od 1.04.2006 r. – po 397,60 zł miesięcznie,
- od 1.04.2007 r. – po 420,51 zł miesięcznie,
- od 1.02.2008 r. – po 432,24 zł miesięcznie,
- od 1.04.2008 r. – po 413,97 zł miesięcznie,
- od 1.04.2009 r. – po 392,62 zł miesięcznie,
- od 1.11.2009 r. – po 396,62 zł miesięcznie,
- od 1.05.2010 r. – po 468,14 zł miesięcznie,
- od 1.07.2010 r. – po 432,31 zł miesięcznie,
- od 1.02.2011 r. – po 416,25 zł miesięcznie,
- od 1.07.2011 r. – po 439,56 zł miesięcznie,
- od 1.04.2012 r. – po 420,78 zł miesięcznie,
- od 1.04.2013 r. – po 429,47 zł miesięcznie,
- od 1.07.2013 r. – po 438,94 zł miesięcznie,
- od 1.04.2014 r. – po 418,30 zł miesięcznie,
- od 1.01.2015 r. – po 403,74 zł miesięcznie,
- od 1.04.2015 r. – po 399,74 zł miesięcznie,
- od 1.01.2016 r. – po 405,30 zł miesięcznie,
- od 1.04.2016 r. – po 386,11 zł miesięcznie,
- od 1.01.2017 r. – po 405,28 zł miesięcznie,
- od 1.04.2017 r. – po 405,28 zł miesięcznie,

- od 1.07.2017 r. – po 412,56 zł miesięcznie,
- od 1.01.2018 r. – po 426,95 zł miesięcznie,
- od 1.04.2018 r. – po 444,95 zł miesięcznie,
- od 1.07.2018 r. – po 449,32 zł miesięcznie,
- od 1.01.2019 r. – po 455,80 zł miesięcznie,

Przy tym opłaty za centralne ogrzewanie i wodę miały charakter zaliczkowy i podlegały rozliczeniu po zakończeniu roku kalendarzowego.

Opłaty za wywóz nieczystości i dźwig naliczane były od ilości osób zamieszkujących lokal (początkowo za 3, a następnie za 2 osoby, a od lutego 2011 roku za 1 osobę).

/bezsporne, informacje SM (...) k. 811-828, 1049-1052, 1248-1256/

W okresie od lipca 2005 roku do marca 2006 roku wnioskodawczyni tytułem opłat uiszczala kwoty po 408,03 złotych miesięcznie. W tych opłatach mieściły się:

- opłaty za ciepłą wodę (liczniki – zużycie) – 30,86 zł,
- opłaty za zimną wodę (liczniki – zużycie) – 24,63 zł,
- opłaty za wywóz nieczystości (3 osoby) – 7,50 zł,
- opłaty za dźwig (3 osoby) – 30 zł.

W miesiącu kwietniu 2006 roku wnioskodawczyni tytułem opłaty uiszcila 38,48 złotych.

W okresie od maja 2006 roku do grudnia 2006 roku wnioskodawczyni tytułem opłat uiszczala kwoty po 397,60 złotych miesięcznie. W tych opłatach mieściły się:

- opłaty za ciepłą wodę (liczniki – zużycie) – 27,12 zł,
- opłaty za zimną wodę (liczniki – zużycie) – 21,89 zł,
- opłaty za wywóz nieczystości (3 osoby) – 9 zł,
- opłaty za dźwig (3 osoby) – 30 zł.

/informacje SM (...) k. 811 i 813, zestawienie operacji na rachunku bankowym wnioskodawczyni – płyta w kopercie na k. 351/

D. N. pracował zarobkowo:

- w okresie 1.09.1975 r. - 25.08.1978 r. jako mechanik napraw pojazdów samochodowych w (...) I Oddział w Ł.,
- w okresie 5.03.1979 r. - 29.02.1984 r. jako ślusarz remontowy, a następnie mechanik samochodowy w Zakładzie (...),
- w okresie 7.03.1984 r. – 31.03.1984 r. jako pracownik najemny w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w Ł.,
- w okresie 24.04.1984 r. – 31.03.1986 r. jako kierowca w Przedsiębiorstwie (...),
- w okresie 8.05.1986 r. – 29.11.1986 r. jako kierowca – konwojent w Przedsiębiorstwie (...) w Ł.,

- w okresie 17.02.1987 r. – 23.08.1988 r. był członkiem Zrzeszenia z tytułu prowadzenia przedsiębiorstwa usługowego – transportu towarowego,

- w okresie 13.09.1988 r. – 28.02.1989 r. jako agent zakładu usługowego w (...) w Ł.

Uczestnik rozpoczął działalność gospodarczą w czerwcu 1989 r., a od grudnia 1989 roku prowadził działalność gospodarczą w zakresie zgrzewania folii na nieruchomości należącej do rodziny jego teścia. Był okres, w którym tę działalność prowadził razem z teściem.

Nie odbył zasadniczej służby wojskowej z uwagi na status jedyne go żywiciela rodziny.

/umowy o pracę k. 69, 77, zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 70-71, 72-73, 79, 125-126, zaświadczenie ZUS k. 74, umowa spółki k. 76, 131-132, pismo PSK O/Ł. k. 79, decyzja o ustaleniu kapitału początkowego k. 128-129, zaświadczenia i świadectwa pracy – k. 118-124, kopia książeczki wojskowej k. 133-139, zeznania świadków: U. N. k. 145, M. K. (3) k. 146-147, Z. M. k. 659-661, A. N. k. 831-832, P. W. k. 868/

J. N. prowadzi działalność gospodarczą od 1991 roku. Początkowo prowadziła ją w ramach spółki cywilnej z J. P.. To J. P. stworzył oprogramowanie komputerowe, z którego do dziś korzysta wnioskodawczyni. Nie jest to oprogramowanie wykorzystywane powszechnie. Przy prowadzeniu tej działalności wnioskodawczyni nadal korzysta z dwóch zestawów komputerowych, zakupionych w okresie wspólności ustawowej z uczestnikiem. Zestawy są użytkowane wiele lat, nienowoczesne, ale zawierają dane firmy wnioskodawczyni. Wartość 2 zestawów komputerowych z oprogramowaniem ma wartość 0 (zero) złotych.

/bezsporne; zaświadczenie k. 53, umowa spółki z aneksami k. 54-56, ewidencja wyposażenia k. 57, zeznania świadków: G. P. k. 461-464, J. K. (1) k. 465-468, Z. M. k. 659-661, zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1286 (znacznik czasowy: 00:33:34-00:47:13)

W latach 1992 oraz 1996-2000 małżonkowie N. wspólnie dokonywali rozliczeń podatku dochodowego od osób fizycznych. Ich dochody, wykazane w zeznaniach podatkowych w tych latach kształtowały się następująco:

- rok 1992: 120 000 000 starych złotych (wnioskodawczyni) i 28 900 900 starych złotych (uczestnik),

- rok 1996: 26 874 złotych (wnioskodawczyni) i 2018,60 złotych (uczestnik),

- rok 1997: 33 731,45 złotych (wnioskodawczyni) i 2101,21 złotych (uczestnik),

- rok 1998: 37 810,85 złotych (wnioskodawczyni) i 1788,01 złotych (uczestnik),

- rok 1999: 50 497,08 złotych (wnioskodawczyni) i 0 złotych (uczestnik),

- rok 2000: 39 089,38 złotych (wnioskodawczyni) i 4573,54 złotych (uczestnik).

/zeznania podatkowe k. 161-232/

W czasie trwania wspólności majątkowej uczestnicy nabyli samochód osobowy marki P. (...), rok produkcji 1985, nr rej. (...). Wyprowadzając się od wnioskodawczyni D. N. zabrał ten samochód i dalej korzystał z niego z wyłączeniem wnioskodawczyni. Zezłomował go w grudniu 2006 roku.

Wartość powyższego samochodu, przy uwzględnieniu jego stanu z 7 lipca 2005 roku i aktualnych, cen wynosi 2060 złotych.

/decyzja Prezydenta Miasta Ł. z 30.01.2007 r. k. 140, zaświadczenie o przyjęciu niekompletnego pojazdu k. 141 i 567, informacja (...) k. 548, decyzja o wyrejestrowaniu k. 566, opinia biegłego

J. S. k. 902-907, opinia ustna k. 1261v-1262 (znacznik czasowy: 00:10:01-00:45:31), zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1286-1287 (znacznik czasowy: 00:47:13-00:59:51), zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1290 (znacznik czasowy: 02:01:24-02:22:31)/

W czasie trwania wspólności majątkowej uczestnicy nabyli samochód osobowy marki F. (...), rok produkcji 1997. Po rozstaniu uczestników samochód ten pozostał w posiadaniu wnioskodawczyni.

J. N. sprzedała samochód marki F. (...), rok prod. 1997 w dniu 13 marca 2008 roku za kwotę 9500 złotych.

Wartość powyższego samochodu, przy uwzględnieniu jego stanu z 7 lipca 2005 roku i aktualnych cen wynosi 19 300 złotych.

/umowa kupna – sprzedaży k. 58, umowa – zamówienie k. 390, zeznania świadka G. P. k. 461-464, opinia biegłego J. S. k. 902-907, opinia uzupełniająca k. 946-954, opinia ustna k. 1261v-1262 (znacznik czasowy: 00:10:01-00:45:31), informacja (...) k. 892, zeznania wnioskodawczyni-protokół rozprawy k. 1286-1287 (znacznik czasowy: 00:47:13-00:59:51), zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1290 (znacznik czasowy: 02:01:24-02:09:38)/

Uczestnicy nabyli również:

-motocykl marki H. (...), rok produkcji 1980, będący aktualnie w posiadaniu uczestnika,

- przyczepę campingową marki (...), rok produkcji 1983, będącą w posiadaniu wnioskodawczyni.

Wartość powyższego motocykla, przy uwzględnieniu jego stanu z 7 lipca 2005 roku i aktualnych cen wynosi 4050 złotych.

Wartość powyższej przyczepy, przy uwzględnieniu jej stanu z 7 lipca 2005 roku i aktualnych cen wynosi 4500 złotych.

/bezsporne, kopia dowodu rejestracyjnego k. 400, opinia biegłego J. S. k. 902-907, 946-947, 1005-1006, opinia ustna k. 1261v-1262 (znacznik czasowy: 00:10:01-00:45:31), informacja (...) k. 892, zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1286-1287 (znacznik czasowy: 00:47:13-00:59:51), zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1290 (znacznik czasowy: 02:01:24-02:09:38)/

Po ustaniu wspólności majątkowej, w 2007 roku J. N. kupiła używanego V. (...). Ten samochód został sprowadzony do Polski w 2007 roku.

/umowa kupna sprzedaży k. 1023-1024, decyzja o zarejestrowaniu pojazdu k. 1025, informacja (...) k. 1030/

W trakcie trwania wspólności ustawowej uczestnicy nabyli własność ruchomości:

- laptopa – notebooka G. o wartości o złotych,

- kamery P. (...) o wartości o złotych,

- lodówki Polar o wartości 200 złotych,

- kuchni gazowej M. o 400 złotych,

- pralki W. o wartości 400 złotych,

- kuchenki mikrofalowej D. o wartości 120 złotych,

- kompletu garnków Zepter o wartości 700 złotych,
- telewizora P. (...) o wartości 500 złotych,
- magnetowidu marki T. o wartości 150 złotych,
- wiertarki wartości o złotych,
- dwa telefony komórkowe o wartości o (zero) złotych,
- 2 zestawy komputerowe o łącznej wartości o (zero) złotych.

/bezsporne, kopia gwarancji k. 710, opinia biegłego P. G. k. 915-919, 975-976, 1007-1008, karta gwarancyjna k. 970, zgodna wycena k. 1263v-1264 (znacznik czasowy: 01:52:37-02:07:15), zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1286-1287 (znacznik czasowy: 00:33:34-00:59:51), zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1289-1290 (znacznik czasowy: 01:50:21-02:09:38)

Laptop, dwa telefony i wiertarka były w posiadaniu D. N.. Pozostałe ruchomości - w posiadaniu wnioskodawczyni. /bezsporne/

Zainteresowani posiadali również zamrażalkę, ale z uwagi na zużycie wyrzucili ją w trakcie trwania wspólności majątkowej.

Ponadto małżonkowie nabywali sprzęt sportowy: narciarski i do sportów wodnych (deskę windsurfingową biało-niebieską, maszt 4,5 m z włókna szklanego, maszt 5 m z włókna szklanego, 2 sztuki maszt bom, żagle 6 m² i 4,5 m², stopę mocującą przegub masztu, piankę pełną, półpiankę i takielunek). Każdy z zainteresowanych zatrzymał w swoim posiadaniu sprzęt narciarski, który był zakupiony dla niego i z niego korzystał. Ze sprzętu żeglarskiego korzystał tylko uczestnik i syn zainteresowanych. Wnioskodawczyni nie uprawiała sportów wodnych. Po ustaniu wspólności ustawowej ten sprzęt został podzielony pomiędzy uczestnika i syna stron. /bezsporne/

D. N. posiadał polisy ubezpieczeniowe na życie, wykupione w (...) Suisse L. & P. Towarzystwie (...) SA. Umowy wypowiedział na początku 2005 roku, przed upływem okresu, na który były zawarte.

Uczestnik posiadał również polisę w (...) SA, co do której umowa została rozwiązana 18.01.2005 r., a środki z tytułu jej wykupu zostały przekazane do wypłaty w dniu 21.01.2005 r.

D. N. uzyskał w ten sposób środki finansowe w kwocie kilku tysięcy złotych, które przeznaczył na spłatę długów powstałych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

/bezsporne, kopia listu indeksacyjnego k. 575, kopia polisy ubezpieczeniowej k. 576, pismo (...) SA k. 670, zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1290 (znacznik czasowy: 02:09:38-02:17:33)/

W dacie ustania wspólności majątkowej uczestników, stan środków na rachunku S. w (...) SA (...) w Ł., prowadzonym na nazwisko wnioskodawczyni wynosił 2456,15 złotych.

/wyciąg z rachunku k. 104- 105/

W latach 70-tych XX wieku rodzice wnioskodawczyni zawarli nieformalną umowę kupna działki w G. Małym, na której wybudowali dom letniskowy. Pod koniec lat 70-tych stan prawny nieruchomości został uregulowany, a nabycie własności nieruchomości nastąpiło na rzecz J. N..

W dacie zawierania małżeństwa z uczestnikiem, wnioskodawczyni była już właścicielką ww. nieruchomości zabudowanej domem letniskowym. W okresach letnich na tej nieruchomości

przebywali uczestnicy wraz z synem oraz rodzice wnioskodawczyni, ponadto zapraszani byli członkowie rodziny i znajomi.

Wpłaty podatku od ww. nieruchomości w latach 1979 – 1985 dokonywane były na nazwisko J. W..

Po zawarciu małżeństwa uczestników, na nieruchomości w G. Małym została wybudowana studnia oraz garaż. D. N. zamierzał wykorzystywać garaż do działalności mechanika samochodowego, ale ostatecznie nie zrealizował pomysłu. W latach 2003 – 2004 na ww. nieruchomości został przeprowadzony kompleksowy remont domu letniskowego, polegający na wykonaniu kominka służącego do ogrzewania domu, łazienki, nowego pokrycia dachowego. Wykonano również na nieruchomości szambo. Prace remontowe prowadził M. K. (3). Po remoncie doszło do pożaru, podczas którego częściowemu uszkodzeniu uległo pokrycie dachowe. Jego naprawę na własny koszt przeprowadził M. K. (3).

Budowę garażu i remont przeprowadzony w latach 2003-2004 sfinansowali rodzice wnioskodawczyni.

/zeznania świadków: U. N. k. 145-146, M. K. (3) k. 146-147, P. K. k. 368-370, D. K. k. 370-371, K. K. k. 371-372, G. P. k. 461-464, J. K. (1) k. 465-468, T. K. k. 467-468, A. N. k. 831-832, rachunki i faktury k. 234-276, kopia umowy sprzedaży k. 645-647, dowody wpłat podatku k. 1258, zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1287-1288 (znacznik czasowy: 00:53:26-01:25:21)/

J. N. zamieszkuje sama i prowadzi sama gospodarstwo domowe. Prowadzi działalność gospodarczą, z której uzyskuje miesięczne dochody na poziomie około 6000 złotych. Jest obciążona obowiązkiem spłaty kredytu, zaciągniętego w 2009 roku na zakup lokalu mieszkalnego. Kredyt został zaciągnięty na okres do października 2027 roku. Miesięczna rata kredytowa wynosi 900 złotych.

/umowa kredytu k. 445-451, zeznania wnioskodawczyni- protokół rozprawy k. 1288 (znacznik czasowy: 01:39:07-01:25:21)/

D. N. pozostaje w związku małżeńskim. Wspólnie z żoną prowadzi gospodarstwo domowe; małżonkowie osiągają miesięczne dochody na poziomie 6000 złotych. Uczestnik zarabia 2700 złotych miesięcznie; nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie ma oszczędności. Do grudnia 2017 roku pozostawał bez pracy, następnie jako bezrobotny brał udział w stażu, po którego zakończeniu – od kwietnia 2018 roku uzyskał aktualne zatrudnienie. Aktualnie nie ma długów; długi powstałe w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą spłacił do 2007 roku.

/zeznania uczestnika - protokół rozprawy k. 1290-1291 (znacznik czasowy: 02:22:31-02:33:15 i 02:35:35-02:47:16)/

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie, Sąd oparł się na dowodach wymienionych powyżej.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków M. K. (2) i U. N. w części, w jakiej zeznały, że mieszkanie przy ul. (...) zostało nabyte przez uczestników z ich wspólnych funduszy.

Zauważyć należy, że zainteresowani przedstawili w niniejszej sprawie dwie rozbieżne wersje wydarzeń w odniesieniu do nabycia mieszkania przy ul. (...) (obecnie Al. (...)). Według wnioskodawczyni mieszkanie zostało nabyte za pieniądze jej rodziców na jej nazwisko w związku z ograniczeniami istniejącymi w tamtym okresie co do możliwości posiadania więcej niż jednego prawa do lokalu spółdzielczego. Następnie lokale zostały zamienione i uczestnicy w efekcie nabyli większe mieszkanie przy ul. (...), a w ramach rozliczeń wnioskodawczyni przekazała rodzicom środki ze zrealizowanej księżeczki mieszkaniowej. Według wersji uczestnika zarówno

pieniądze na mniejsze mieszkanie, jak i na dopłatę przy zamianie stanowiły ich wspólne środki, a wnioskodawczyni samowolnie i bez jego wiedzy zadysponowała uzyskaną premią gwarancyjną.

W ocenie Sądu wersja wnioskodawczyni jest bardziej wiarygodna. Zauważyć bowiem należy, że sytuacja materialna jej rodziców była dobra: w 1980 roku uzyskali duże, ponad 70-metrowe mieszkanie jako spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu i w całości je wyposażyli. Uczestnicy jako młode małżeństwo zamieszkali z rodzicami wnioskodawczyni. W 1983 roku urodził się syn stron, a po jego urodzeniu wnioskodawczyni zajmowała się dzieckiem i korzystała z urlopu wychowawczego przez 3 lata. Pracował jedynie uczestnik i niewątpliwie w okresie trwania wspólności ustawowej miał ciągłość zatrudnienia. Jednak charakter jego pracy w latach 80 – tych (kierowca, konwojent, ślusarz) nie wskazuje, by uzyskiwał w tamtym okresie ponad przeciętne zarobki, tym bardziej, że pracował w państwowych przedsiębiorstwach. Pewne wyobrażenie o wysokości zarobków uzyskiwanych przez D. N. w latach 80-tych ubiegłego wieku daje przedstawione przez niego obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego (k. 130). Wynika z niego, że nigdy w całej dekadzie (1980–1989) jego zarobki stanowiące podstawę wymiaru składek nie przekroczyły rocznego przeciętego wynagrodzenia za rok kalendarzowy. Co więcej, przez pierwsze dwa lata (1982-1983) nie sięgały nawet jego 50%. Najlepszy poziom zarobków uczestnik osiągnął w 1985 roku (88,67%), ale już w roku następnym 1986 jego zarobki sięgały jedynie 16,68% rocznego przeciętego wynagrodzenia za rok kalendarzowy. Jeżeli uwzględnić, że w omawianym okresie uczestnik utrzymywał całą rodzinę, to niewiarygodne jest, by małżonkowie w ciągu pierwszych 4 lat swojego małżeństwa mogli zgromadzić oszczędności wystarczające na nabycie mieszkania. Tymczasem z umowy wynika, że cała kwota została zapłacona gotówką. Wprawdzie świadek U. N. (matka uczestnika) zeznała, że pomagała uczestnikom finansowo, ale oprócz zeznań świadka i uczestnika nie ma innych dowodów to potwierdzających. Nadto z zeznań świadka wynika, że na potrzeby sfinansowania zakupu mieszkania przy ul. (...) przekazała małżonkom złotą biżuterię, ale nawet uczestnik nie potwierdził tej okoliczności. Natomiast świadek z racji pokrewieństwa miała powody, by zeznawać na korzyść uczestnika. Wreszcie sam uczestnik potwierdził jedynie w swoich zeznaniach, że świadek zaciągała w latach 90-tych pożyczkę, którą on następnie pomagał spłacić. Sąd tej okoliczności, tj. zaciągnięcia pożyczki nie kwestionuje, ale nie ma żadnego dowodu, że uzyskane w ten sposób środki zostały przeznaczone na dopłatę przy zamianie mieszkań. Tymczasem wnioskodawczyni dysponowała książeczką mieszkaniową, którą można było zrealizować przy okazji zamiany mieszkań. Środki uzyskane z tej książeczki były niższe niż dopłata określona w umowie, a w samej umowie jest pokwitowanie co do zapłaty kwoty 80 mln starych złotych. Jednak jest wiarygodne, że pomimo pokwitowania rodzice wnioskodawczyni otrzymali pieniądze dopiero po realizacji książeczki i nie żądali brakującej części. Dopłata musiała być określona w umowie, by były podstawy do uzyskania premii gwarancyjnej, a przecież zainteresowani nie wiedzieli z góry, jaka to będzie kwota. Poza tym zamiana była dokonywana pomiędzy osobami bliskimi, małżeństwo uczestników funkcjonowało wówczas dobrze i strony umowy miały do siebie zaufanie. Niewątpliwie również kwestia realizacji książeczki była pomiędzy nimi uzgadniana. Gdyby małżonkowie N. rzeczywiście dali dopłatę w gotówce przy podpisywaniu umowy, to nieracjonalne byłoby postępowanie wnioskodawczyni, która uzyskane środki przekazała rodzicom. Bezspornie rodzice wnioskodawczyni pozostawili wyposażenie mieszkania przy ul. (...), a uczestnicy skorzystali z niego i nie zmieniali go. Matka uczestnika zachwycała się „renowacją” mebli, a nie zakupami nowych. Uczestnicy korzystali również z posiłków przygotowywanych przez matkę wnioskodawczyni i – jak można przeczytać w uzasadnieniu wyroku rozwodowego – nie przeszkadzało to uczestnikowi do chwili, kiedy postanowił wprowadzić zamiany w swoim życiu. Nie ma żadnych podstaw, by twierdzić, że wnioskodawczyni źle gospodarowała wspólnym majątkiem, nie przyczyniała się do jego powstawania albo go trwonila.

Świadkowie M. K. (2) i J. K. (2) zeznawali, że podczas uroczystości rodzinnych pod koniec lat 90-tych (około 1999 r.) mowa była o spłaceniu długów małżonków N., zaciąganych w związku z nabywaniem mieszkań. Są to jednak informacje nader ogólne. Świadek M. K. nie wiedziała, skąd małżonkowie mieli pieniądze na zakup mniejszego mieszkania, zeznawała też o zaciąganiu pożyczki przez matkę uczestnika po śmierci jej męża, w 1999 lub 2000 roku (a zatem kilka lat po zamianie mieszkań i związanej z tym dopłacie). Natomiast J. K. (2) zeznał jedynie, że była mowa, „że strony spłaciły dopłatę do mieszkania”. Świadek nie podawał w związku z tym żadnych szczegółów ani nie potwierdził, by w związku z tym uczestnicy albo matka uczestnika zaciągali pożyczki.

Wracając jeszcze do kwestii nabycia prawa do lokalu przy ul. (...): świadkowie T. potwierdzili, że wszystkie uzgodnienia co do warunków umowy prowadzili z rodzicami wnioskodawczyni oraz, że mieszkanie przeznaczone było dla nich. Zwrócić należy uwagę, że przy umowie była obecna tylko wnioskodawczyni, uczestnik nie był jej stroną i nie ma w umowie wskazania, że środki na nabycie mieszkania są małżonków N.. Za niewiarygodne należy uznać zeznania uczestnika co do tego, że nie było go przy podpisywaniu umowy, bo pracował. Zawarcie takiej umowy i związany z tym wysiłek finansowy jest na tyle ważną kwestią, że gdyby uczestnik zaangażował swoje środki, to zapewne uczestniczyłby i w uzgadnianiu warunków umowy, i w jej zawieraniu. Zwłaszcza, jeżeli nabycie miało być związane z jego nieporozumieniami z treściową. Tymczasem żadne obiektywne okoliczności na to nie wskazują, a wersja uczestnika została ustalona na potrzeby niniejszego postępowania.

Uczestnik forsował w postępowaniu tezę o raczej skromnej sytuacji finansowej jego teściów, ale dowody temu przeczą. Świadek P. K. zeznał, że rodzice wnioskodawczyni mieli dobrą sytuację finansową i pomagali finansowo swojemu wnukowi.

Sąd oddalił szereg wniosków dowodowych uczestnika, zmierzających do ustalenia stanu nieruchomości i uzyskiwanych z niej dochodów, należących do ojca wnioskodawczyni, jak i zmierzających do ustalenia sytuacji materialnej rodziców) wnioskodawczyni.

Udowodnieniu podlegają okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia, a nie ich brak. Skoro uczestnik chciał udowodnić, że małżonkowie N. mieli środki finansowe na nabycie lokalu mieszkalnego w II połowie lat 80 – tych ubiegłego wieku i na dopłatę w związku z zamianą lokali w latach 90 – tych, to powinien na te okoliczności przedstawiać dowody, a nie zgłaszać wnioski zmierzające w istocie do poszukiwania dowodów na okoliczność, że sytuacja materialna rodziców wnioskodawczyni nie była tak dobra, jak relacjonowała ro wnioskodawczyni.

Skomentowania wymagają jeszcze zeznania świadków, w tym świadka M. K. (3), co do bardzo dobrej sytuacji finansowej małżonków N. i ich wysokiej stopy życiowej. Zeznania te są wiarygodne. Jednak należy je odnieść do późniejszego okresu małżeństwa uczestników, do okresu lat 90-tych. Należy bowiem zauważyć, że uczestnik rozpoczął działalność w drugiej połowie lat 80 – tych i kontynuował ją aż do ustania wspólności majątkowej. Od 1991 roku działalność gospodarczą z powodzeniem prowadzi wnioskodawczyni. Małżonkowie nie czynili oszczędności na nabycie mieszkania, nie wyposażali go w sposób kompletny, a jedynie czynili bieżące remonty. Zatem zarobione pieniądze mogli przeznaczać na wydatki związane z wypoczynkiem i zainteresowaniami. Przy tym dla Sądu bardziej wiarygodne są zeznania wnioskodawczyni i świadków W. co do tego, że poprawa statusu materialnego uczestników wiązała się z powrotem do pracy zarobkowej wnioskodawczyni. Wprawdzie uczestnik zeznawał - podobnie jak świadkowie M. K. (3) i U. N. – że to dochody uczestnika decydowały o dochodach rodziny. Jednak ze wspólnych zeznań podatkowych wynika co innego (dochody wnioskodawczyni w każdym roku były wyraźnie wyższe niż uczestnika), a w momencie ustania wspólności majątkowej uczestników, to D. N. miał problemy finansowe i długi związane z działalnością gospodarczą, a problemy te wprost wiązały

z „odcięciem go od środków finansowych” przez wnioskodawczynię. Przeczy to tezie, że to jego praca przynosiła większe dochody. Twierdzenia uczestnika, jakoby do powstania jego długów doszło na skutek zatrzymywania przez wnioskodawczynię korespondencji są nieprawdopodobne. Skoro uczestnik wyprowadził się ze wspólnego mieszkania, to powinien zagwarantować sobie kierowanie korespondencji na aktualny adres, a nie pozostawiać jej pod adresem, pod którym nie przebywał. Jako doświadczony przedsiębiorca powinien o tym wiedzieć, a nie oczekiwać, że żona, z którą jest w konflikcie, będzie mu pomagała w odbiorze korespondencji.

Przy ocenie statusu majątkowego uczestników trzeba mieć na uwadze i to, że są to subiektywne oceny świadków, którzy zapewne porównywali się z uczestnikami. Wprost wynika to z zeznań P. K., który również zeznawał, że strony żyły na wysokiej stopie. Jednocześnie jednak podał, że sytuacja finansowa jego rodziny była znacznie gorsza, „nie przelewało się”. Zatem odniesienie do własnej sytuacji finansowej świadka sprzyjało ocenie sytuacji uczestników jako bardzo dobrej. Nadto z listy wyjazdów, sporządzonej przez uczestnika wynika, że wyjazdy za granicę pojawiły się dopiero w połowie lat 90-tych. To również przemawia za przyjęciem, że sytuacja finansowa uczestników poprawiła się w latach 90-tych.

Z przyczyn, o których mowa powyżej Sąd nie dał wiary twierdzeniom i zeznaniom uczestnika jakoby budowa garażu sfinansowana została z majątku wspólnego małżonków. Zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że w dacie nabycia działki w G., na działce garażu nie było. W umowie opisano szczegółowo naniesienia na działkę i nie wymieniono wśród nich garażu. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala ustalić w jakiej dokładnie dacie został wybudowany garaż. Nie można wykluczyć, że było to już po zawarciu związku małżeńskiego uczestników. Nie uprawnia to jednak do wniosku, że budowę sfinansowali małżonkowie N.. Jak już była o tym mowa wyżej, po ślubie nie mieli wysokich dochodów, po urodzeniu się ich dziecka pracował tylko uczestnik, a jego zarobki – wbrew twierdzeniom uczestnika - nie należały do wysokich.

Ustaleń co do daty, w której powstał garaż i z czyich pieniędzy sfinansowana była budowa, nie można poczynić w oparciu o zeznania świadków. Świadek M. K. (2) wiedziała jedynie od matki uczestnika, że „uczestnik buduje garaż” i żadnej bliższej wiedzy na ten temat nie miała. Świadek M. K. (3) sam przyznał, że z racji zajmowania się pracami budowlanymi, daty poszczególnych prac mieszają mu się i nie pamiętał kiedy jakie prace wykonywał. Z zeznań tego świadka wynika wprawdzie jednoznacznie, że garaż powstał po ślubie uczestników i to kilka lat później, jednak nie miał wiedzy o tym, kto za to płacił.

Natomiast z zeznań świadka J. K. (1) wynika, że garaż na działce istniał już w końcu lat 70-tych, kiedy w G. wnioskodawczyni urządziła imprezę i część jej uczestników spała w garażu. Te okoliczności nie znajdują potwierdzenia w żadnych innych dowodach zgromadzonych w sprawie. Same zeznania świadka w tej części nie są wiarygodne, bo świadek nie pamiętała kiedy była impreza ani dokładnie z jakiej okazji, ale była pewna, że to było albo w 1977, albo w 1979 roku.

W ocenie Sądu wiarygodne są zeznania wnioskodawczyni, że remont domku przeprowadzony na działce w G. Małym w latach 2003 – 2004 sfinansowali jej rodzice. Za tym przemawiają złożone faktury za zakup materiałów. Świadek M. K. (3) zeznał również, że dyspozycje co do prac wydawała matka wnioskodawczyni „jak zawsze”. Zeznał wprawdzie, że za pracę płaciły mu strony, ale to nie wskazuje z czyich pieniędzy, a wnioskodawczyni potwierdziła, że z racji znajomości ze świadkiem, małżonkowie pośredniczyli w umawianiu prac, które świadek miał wykonać. Wprawdzie uczestnik zeznał, że on zapłacił za remont z własnych pieniędzy, ale oprócz zeznań uczestnika nie ma na to innych dowodów. Uczestnik w odniesieniu do remontu domku letniskowego z okresu 2003-2004, podobnie jak w odniesieniu do innych składników majątkowych, próbował przedstawić swoją rolę

jako osoby głównie zarabiającej w rodzinie i finansującej ze swoich dochodów wszystkie duże wydatki. Z przyczyn, o których była mowa powyżej, nie udało mu się to. Zgromadzone w sprawie dokumenty, jak i pozostały materiał dowodowy nie potwierdzają roli uczestnika, którą starał się wykreować na potrzeby niniejszego postępowania.

Niczego nowego nie wniosły do sprawy zeznania świadków K. K. i J. K. (2). Świadkowie nie mieli bliższej wiedzy o szczegółach dotyczących nabycia mieszkania przez uczestników, ani o innych kwestiach finansowych, w tym remontach domu w G.. Potwierdzili tylko informacje ogólne, które sporne nie były. Świadek J. K. (2) potwierdził wprawdzie, że matka uczestnika zaciągała w latach 90-tych pożyczkę, ale nie wiedział, na co zostały przeznaczone te pieniądze. Zeznawał również o spłacie dopłaty do mieszkania, ale nie znał żadnych szczegółów dotyczących tej kwestii.

Sąd oparł się na zeznaniach świadka Z. M. tylko w zakresie kwestii, które nie były w sprawie sporne, tj. przede wszystkim co do tego, jakiego rodzaju działalność zarobkową prowadził uczestnik. Zeznania świadka w przeważającej mierze nie dotyczą faktów świadkowi znanych, ale jego wyobrażeń o faktach. I tak: świadek zeznał, że uczestnik prowadził działalność transportową i zarabiał bardzo dużo. Przy tym w żaden sposób nie można wywnioskować, co świadek przez pojęcie „bardzo dużo” rozumiał. Niemniej jednak, konfrontując zeznania świadka z treścią dokumentów potwierdzających miejsce zatrudnienia i zarobki uczestnika w poszczególnych okresach czasu należy dojść do wniosku, że zeznania nie odpowiadają prawdzie. Uczestnik nie ma w żadnym okresie czasu udokumentowanych wysokich odchodów, a jego działalność transportowa była prowadzona przez krótki okres czasu. Gdyby rzeczywiście przynosiła tak wielkie zyski, jak zeznał świadek, to zapewne uczestnik nie zmieniłby zajęcia. Nieprawdą jest, by uczestnik założył spółkę, której współnikiem była wnioskodawczyni i nie ma żadnych dowodów potwierdzających, aby uczestnik „sfinansował” jej powstanie. Nie potwierdzają tego dokumenty ani zeznania współniczki wnioskodawczyni. Co do działki w G., to świadek w istocie nie miał żadnej wiedzy, był tam 2 razy i nie wie nawet, kto jest jej właścicielem. W istocie zeznania tego świadka do sprawy nic nie wnoszą.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd pominął dokumenty z k. 385-389, 391-399, 421-443, 452-453, 454. Zostały złożone przez wnioskodawczynię i dokumentują m.in. zakupy dokonywane w trakcie trwania wspólności majątkowej uczestników, ale nie mają znaczenia dla ustalenia składu ich majątku wspólnego ani rozliczeń z tytułu jego podziału. Z takich samych powodów Sąd pominął dokumenty z k. 419-420 złożone przez uczestnika. Nie wnoszą do sprawy nic nowego.

Sąd pominął również kopię dowodu skupu (k. 414), przedstawioną przez uczestnika na okoliczność prowadzenia przez niego dodatkowej pracy zarobkowej w postaci zbierania i sprzedaży metali. Z przedstawionej kopii, wystawionej na nazwisko osoby trzeciej, w żaden sposób nie można wyciągnąć wniosków o podejmowaniu przez uczestnika dodatkowych prac zarobkowych, jak i o innych faktach przez niego wskazywanych. Nie świadczy również o uzyskiwaniu wysokich dochodów przedstawienie przez uczestnika dokumentów na otwarcie lokaty na 5 dni na 120 000 zł (k. 417, 418). Przypomnieć należy, że w tym samym roku uczestnik wykazał w rocznym zeznaniu podatkowym dochód w kwocie 4573,54 złotych.

Uczestnikowi nie udało się również udowodnić, że pracował za granicą i prowadził tam firmę ani nawet, że wyjeżdżał w celach handlowych. Wskazywany przez niego świadek T. K. (zeznania k. 467-468) nie potwierdził okoliczności podnoszonych przez D. N.. Przedstawione przez uczestnika kopie dokumentów z k. 599-612 potwierdzają co najwyżej zawiązanie spółki, ale nie dowodzi to, że uczestnik czynnie w niej działał oraz, że osiągał z tego tytułu dochody. Świadek A. N. potwierdził, że były wyjazdy uczestnika na Węgry, ale nie wiedział, jaki miały charakter. Z zeznań tego świadka wynika, że wyjazdy te były nieregularne, co przeczy tezie, jakoby uczestnik prowadził działalność za granicą.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy są okoliczności, o których zeznawał świadek P. W.. Bezspoornie uczestnik prowadził działalność w zakresie zgrzewania folii na nieruchomości przy ul. (...) w Ł.. Okoliczność, w jakim stanie był budynek i czy lokatorzy płacili czynsz jest bez znaczenia w niniejszej sprawie.

Wbrew twierdzeniom uczestnika D. N., nie jest w niniejszej sprawie istotnym dowodem fotografia znajdująca się w kopercie na k. 444. Bezspoornie przedstawia ona wnioskodawczynię i syna uczestników w 1984 roku. W tle widoczny jest budynek (garaż), ale nie sposób dostrzec takich elementów na fotografii, które by świadczyły, że budynek jest w budowie. Fotografia jest sprzed lat, nieostra, a jej autorowi z całą pewnością nie chodziło o uchwycenie momentu ewentualnej budowy.

Sąd pominął również kopie dokumentów przedstawionych przez uczestnika z k. 572, 573, 583-590. Dotyczą one zobowiązań spłacanych przez D. N. po ustaniu wspólności ustawowej i co najwyżej potwierdzają, że jego sytuacja finansowa w tamtym okresie była zła. Nie ma to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia, podobnie jak 2 faktury z 2000 roku, z których w żaden sposób nie wynika, jaka była sytuacja finansowa prowadzonej przez niego firmy. Pominięciu polegały również kopie zapisków znajdujących się na k. 959-963. Nie mają żadnej wartości dowodowej, ponieważ nie wiadomo kiedy i kto je poczynił, a ponadto są niejasne i w gruncie rzeczy nie wskazują, czego dotyczą. W tej sytuacji uczestnik mógł wskazać dowolną okoliczność, którą chciał udowodniać za pomocą powyższych zapisków.

Uczestnik złożył kilka dokumentów (k. 563-564 i 964), z których wynika, że próbował opatentować swój wynalazek; powyższe dokumenty nie pozwalają jednak wnioskować, czy i jakie miało to znaczenie dla powstania majątku wspólnego zainteresowanych.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd pominął również poświadczenia o adresach i okresach zameldowania, wielokrotnie składane przez uczestnika jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia. Pomiędzy zainteresowanymi niesporna była okoliczność, że uczestnik dobrowolnie wyprowadził się ze wspólnego mieszkania pod koniec 2004 roku i nie zamieszkał w nim ponownie. Wnioskodawczyni przyznała zaś, że w 2010 roku wymieniła zamki w drzwiach wejściowych do mieszkania i od tej pory uczestnik nie miał do mieszkania kluczy. Natomiast kwestie związane z miejscami, w których uczestnik był zameldowany (i kiedy) są bez znaczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 35 kro ustanawia zasadę, zgodnie z którą w czasie trwania wspólności ustawowej żaden z małżonków nie może żądać podziału majątku wspólnego, nie może rozporządzać ani zobowiązywać się do rozporządzania udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku. Z chwilą ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych (art. 42 kro). Wówczas powstaje również możliwość żądania podziału majątku wspólnego.

Wspólność ustawowa może ustać m.in. na skutek zawarcia pomiędzy małżonkami małżeńskiej umowy majątkowej (art. 47 § 1 k.r.o.).

Wspólność ustawowa, jaka istniała pomiędzy J. N. i D. N., ustała z dniem 7 lipca 2005 roku na skutek zawarcia umowy majątkowej małżeńskiej, mocą której od dnia jej zawarcia małżonkowie ustanowili pomiędzy sobą rozdzielność majątkową.

Majątek wspólny małżonków stanowią przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. W szczególności są to pobrane wynagrodzenia za pracę oraz za inne

usługi świadczone osobiście przez któregokolwiek z nich oraz dochody z majątku wspólnego, jak również z odrębnego majątku każdego z małżonków (art. 31 kro).

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków N. na dzień ustania wspólności majątkowej wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...). Zgodnie z opinią biegłego, niezakwestionowaną przez uczestników postępowania, wartość powyższego prawa do lokalu, przy uwzględnieniu jego stanu z 7 lipca 2005 roku i aktualnych cen wynosi 276 000 złotych.

Nie było sporu także co do tego, iż w chwili zawarcia umowy majątkowej małżeńskiej w skład majątku wspólnego stron wchodziły środki zgromadzone na rachunku (...), prowadzonym na nazwisko J. N., w kwocie 2456,15 zł.

Składnikami majątku wspólnego uczestników były samochody i przyczepa, wymienione w pkt. 1 c, 1d, 1e i 1f postanowienia. Nie było to sporne pomiędzy zainteresowanymi. Ich wartość Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego M. S..

Samochód osobowy marki P. (...), rok produkcji 1985, numer rejestracyjny (...) był po ustaniu wspólności w posiadaniu D. N., który następnie zezłomował go w grudniu 2006 roku.

Należy wskazać, iż w postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd z urzędu ustala skład i wartość majątku podlegającego podziałowi (art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c.). Co do zasady przedmiotem postępowania o podział jest majątek, który był objęty wspólnością majątkową i istniał w dacie jej ustania. Zgodnie jednakże z ugruntowaną w orzecznictwie sądowym zasadą, składniki bezprawnie zniszczone lub zbyte przez jednego z małżonków podlegają rozliczeniu (m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2013, II CSK 583/12, LEX nr 1375148). W przypadku nieuzasadnionego zbycia przedmiotu wspólnego przez jednego z małżonków temu drugiemu należy się odszkodowanie w wysokości połowy wartości zbytego przedmiotu na podstawie art. 415 k.c. Wartość tego składnika ustala się na chwilę podziału majątku wspólnego i według stanu na dzień zniesienia wspólności majątkowej, tak, jakby składnik ten wchodził w skład masy podlegającej podziałowi.

D. N. zbył pojazd marki P. (...) po ustaniu wspólności, rzecz ta została jednakże nabyta w trakcie jej trwania – należy więc uznać, iż w wchodziła w skład majątku wspólnego byłych małżonków. Jak wynika z opinii biegłego rzeczoznawcy, wartość samochodu wynosi 2060 zł.

Analogiczne rozważania odnieść należy do samochodu osobowego marki F. (...), rok produkcji 1997 oraz kompletu garnków Zepter.

Samochód F. (...) został nabyty przez uczestników w czasie trwania wspólności, a po ich rozstaniu pozostał on w posiadaniu wnioskodawczynie. J. N. sprzedała samochód w dniu 13 marca 2008 roku. Natomiast komplet garnków, także nabyty w trakcie trwania wspólności, wnioskodawczynie podarowała synowi bez zgody i wiedzy uczestnika (a w każdym razie brak dowodu, że taka zgodę uczestnik wyraził).

Zarówno wnioskodawczynie, jak i uczestnik kwestionowali opinie biegłego rzeczoznawcy w odniesieniu do wyceny samochodu F. (...), ale żadnemu z nich nie udało się podważyć prawidłowości i wiarygodności opinii. Ustalenie wartości poszczególnych składników majątkowych wymaga wiadomości specjalnych i – o ile wartość jest sporna – wymaga zasięgnięcia opinii biegłego odpowiedniej specjalności. Opinia biegłego nie może być zastąpiona innym dowodem, np. informacjami dotyczącymi ogłoszeń prasowych czy internetowych. A tak właśnie chciał podważyć prawidłowość wyceny uczestnik. Okoliczność, że oferty sprzedaży pojazdów opiewały na wyższe kwoty niż wskazana przez biegłego nie jest żadnym dowodem na okoliczność wartości F. (...). Z kolei wnioskodawczynie uważała, że biegły zawyżył wartość pojazdu i w tym zakresie powoływała się na duży przebieg samochodu. Ta okoliczność nie została udowodniona. Wnioskodawczynie nie była w stanie zaoferować żadnego dowodu, za pomocą którego można byłoby ustalić przebieg wycenianego pojazdu w dacie ustania wspólności majątkowej. Dowody wskazywane przez wnioskodawczynię (pisma i umowy z k. 1067-1081) nie mogły w żaden sposób posłużyć do ustalenia powyższej okoliczności, bo w ogóle nie dotyczyły stanu pojazdu, ani jego przebiegu. Słusznie zatem biegły przyjął wartość

przeciętą. Samo tylko powoływanie się, że samochód wnioskodawczynie wykorzystywała przy prowadzonej działalności i do przejazdów wakacyjnych nie pozwala na poczynienie ustaleń, których oczekiwała. W tym zakresie opinia także nie została podważona. Nie jest takim dowodem cena sprzedaży omawianego samochodu, bo sprzedaż miała miejsce w dacie późniejszej niż data ustania wspólności majątkowej, a wnioskodawczynie rozporządziła wspólnym składnikiem bez zgody uczestnika. W tym zakresie podział nastąpił zatem z zastosowaniem rygoru przewidzianego w art. 1036 k.c. Ustalić zatem należało w oparciu o opinię biegłego, iż wartość pojazdu przy uwzględnieniu jego stanu z 7 lipca 2005 roku i aktualnych cen wynosi 19 300 złotych.

Sąd ustalił nadto, iż w skład majątku wspólnego J. i D. N. w chwili ustania wspólności wchodziły ruchomości:

- a. motocykl marki H. (...), rok produkcji 1980 o wartości 4050 zł,
- b. przyczepa campingowa marki (...) model 390, rok produkcji 1983 o wartości 4500 zł,
- c. kamera P. (...) o wartości 0 zł
- d. lodówka Polar o wartości 200 zł,
- e. kuchnia gazowa M. o wartości zł,
- f. pralka W. o wartości 400 zł,
- g. kuchenka mikrofalowa D. o wartości 120 zł,
- h. komplet garnków Zepter o wartości 700 zł,
- i. telewizor P. (...)’ o wartości 500 zł,
- j. magnetowid marki T. o wartości 150 zł,
- k. laptop – notebook G. o wartości 0 zł,
- l. dwa telefony komórkowe o wartości 0 zł,
- m. wiertarka o wartości 0 zł,
- n. dwa zestawy komputerowe o łącznej wartości 0 zł.

Wartości motocykla i przyczepy Sąd przyjął w oparciu o opinię biegłego rzeczoznawcy. Wartości ruchomości w postaci kamera P. (...), telewizora P. (...)’, magnetowidu marki T. o wartości 150 (sto pięćdziesiąt) złotych, laptopa – notebooka G., dwóch telefonów komórkowych, wiertarki, dwóch zestawów komputerowych zostały przyjęte przez Sąd na podstawie zgodnych oświadczeń stron. Wartość pozostałych ruchomości została ustalona przez Sąd na podstawie dowodu z opinii biegłego.

Poza powyżej wymienionymi, brak było w materiale dowodowym podstaw do ustalenia, aby w skład majątku wspólnego na dzień 7 lipca 2005 r. wchodziły inne jeszcze składniki majątkowe. Nie znajduje potwierdzenia, że składnikami należącymi do tego majątku były inne ruchomości, zgłoszone do podziału przez D. N., a stanowiące umeblowanie i wyposażenie mieszkania znajdującego się przy ul. (...). Umeblowanie i wyposażenie tego mieszkania pozostawili rodzice wnioskodawczynie dla niej, co wynika z zeznań wnioskodawczymi i świadków W.. Uczestnik twierdził co innego, ale swoich twierdzeń nie udowodnił. Nie ma w szczególności dowodu na to, że uczestnik wykonywał jakikolwiek remont dla swoich teściów, a w ramach rozliczenia on i wnioskodawczynie otrzymali umeblowanie. Stanowisko uczestnika w tej kwestii też było chwiejne: z jednej strony zgłosił te rzeczy do podziału i twierdził, że należały do wspólnego majątku zainteresowanych, z drugiej strony kilkakrotnie na rozprawach

„zrezygnował” z ich podziału. W ocenie Sądu te ruchomości nie stanowiły majątku wspólnego i nie powinny podlegać podziałowi.

Przedmiotem uzgodnień pomiędzy zainteresowanymi był też sprzęt sportowy: narciarski i żeglarski. W ocenie Sądu przedmioty te nie podlegają podziałowi, ponieważ nie wchodzą do majątku wspólnego. Zgodnie bowiem z art. 33 pkt 4 k.r.o. do majątku osobistego każdego z małżonków należą przedmioty majątkowe służące wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb jednego z małżonków. Z zeznań samych uczestników wynika, że omawiane przedmioty kupowane były dla nich do osobistego użytku w związku z zainteresowaniami i sposobem wypoczynku, jak i dla syna (sprzęt windsurfingowy) – do jego wyłącznego korzystania.

Idąc dalej, w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej pomiędzy małżonkami sąd rozstrzyga także o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku odrębnego lub odwrotnie podlegają zwrotowi (art. 567 § 1 k.p.c.). Sąd uznał za udowodnione, iż J. N. ze swojego majątku osobistego poczyniła nakład na majątek wspólny w kwocie 178 848 zł w postaci nabycia prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...).

Jak już powyżej wskazano, Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawczynie, iż nabyła ona spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone w Ł. przy ul. (...) do swojego majątku osobistego. Niezależnie bowiem od tego, jak później mieszkanie to miało być wykorzystywane, pieniądze na jego nabycie zostały przekazane przez rodziców wnioskodawczynie w formie darowizny. Brak było zarazem podstaw do stwierdzenia, aby darowizna ta została dokonana dla obojga małżonków. W treści umowy zawartej w formie aktu notarialnego brak jest też stwierdzenia, iż nabycie następuje do majątku wspólnego. Zgodnie zaś z art. 33 pkt. 2 k.r.o., do majątku osobistego każdego z małżonków należą: przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił.

Następnie prawo to zostało zamienione na spółdzielcze własnościowe prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...). Wartość lokalu przy ul. (...) została określona w umowie zamiany na kwotę 255.000.000 starych złotych, a lokalu przy ul. (...) na kwotę 165.000.000 starych złotych. Należy zatem uznać, iż kwota 165.000.000 starych złotych stanowiła nakład wnioskodawczynie z majątku osobistego na majątek wspólny. Następnie, J. N. zlikwidowała książeczkę mieszkaniową. Zgromadzony przed zawarciem związku małżeńskiego wkład w kwocie 246.000 starych złotych również wchodzi w skład majątku osobistego wnioskodawczynie (art. 31 § 1 k.r.o.). Kwota ta została następnie przekazana jej rodzicom jako dopłata przewidziana w umowie zamiany. Łącznie nakład z majątku osobistego J. N. na majątek wspólny wyniósł 165.246.000 starych złotych. Kwota ta odpowiada 64,80% wartości lokalu przy ul. (...). Biorąc pod uwagę, iż aktualna wartość tego lokalu wynosi 276.000 zł, odnosząc tę wartość do ustalonego procentu nakładu z majątku osobistego, nakład ten wyniósł 178.848 zł.

J. N. wniosła także o rozliczenie wydatków dokonanych w związku z utrzymaniem lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł..

Wydatki dokonane na majątek wspólny przez jednego z małżonków po ustaniu wspólności podlegają rozliczeniu pomiędzy byłymi małżonkami na podstawie art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 207 k.c.

Nie podlegają zaś rozliczeniu wydatki poczynione w trakcie trwania wspólności. Z treści art. 45 kro wynika, że rozliczenie nakładów i wydatków wchodzi w grę, gdy zaistniały przesunięcia pomiędzy majątkami: objętym wspólnością ustawową i majątkami osobistymi każdego z małżonków (zostały dokonane wydatki i nakłady z majątku wspólnego małżonków na majątek osobisty jednego z nich lub odwrotnie: z majątku osobistego jednego z małżonków na majątek wspólny). Podobnie rzecz się ma, jeżeli chodzi o spłatę długu jednego z małżonków z majątku wspólnego (art. 45 § 3 kro). Rozliczenie nakładów i wydatków, o jakim mowa w powołanym wyżej przepisie, nie wchodzi w grę, gdy były one czynione z majątku wspólnego na ten majątek.

Z powyższych przyczyn bezpodstawne było żądanie rozliczenia wydatków na utrzymanie mieszkania poniesionych do daty ustania wspólności ustawowej uczestników. Wnioskodawczynie nie udowodniła (nawet nie podjęła próby udowodnienia), że dokonane przez nią opłaty do Spółdzielni Mieszkaniowej pochodziły z środków z jej majątku

osobistego. W braku dowodów na tę okoliczność Sąd uznał, że opłaty czynione były z majątku wspólnego i – jako przeznaczone na utrzymanie składnika wchodzącego do tego majątku – nie podlegają rozliczeniu. Dopiero po ustaniu wspólności ustawowej opłaty czynione przez uczestniczkę mogły być rozliczone przy uwzględnieniu, że niewątpliwie pochodziły jej środków z majątku osobistego. W tym zakresie wniosek podlegał więc oddaleniu.

Roszczenie o rozliczenie nakładów wnioskodawczynie z jej majątku osobistego na majątek wspólny uczestników nie zostało uznane przez uczestnika w żadnej części. Zatem zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., na wnioskodawczynie spoczywał ciężar dowodu w zakresie udowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości. Przedstawione przez wnioskodawczynię dowody w postaci naliczeń opłat eksploatacyjnych i za media za poszczególne okresy czasu nie mogły być wystarczające do wypełnienia ww obowiązku. Zauważyć należy, że opłaty za centralne ogrzewanie i wodę miały charakter zaliczkowy i podlegały rozliczeniu po zakończeniu roku kalendarzowego. Zatem nie było wystarczające przedstawienie naliczeń o charakterze zaliczkowym, konieczne było przedstawienie dokumentów potwierdzających faktyczne wpłaty wnioskodawczynie na pokrycie kosztów eksploatacyjnych i za media dostarczane do wspólnego lokalu. To, jakie faktycznie wpłaty dokonywała wnioskodawczynie zostało udowodnione za okres od lipca 2005 roku do grudnia 2006 roku. Wynika to z historii rachunku bankowego wnioskodawczynie.

Jeśli chodzi zaś o opłaty za okres od ustania wspólności do grudnia 2006 r. należy wskazać, że w wnioskodawczynie uiszczala opłaty w wysokości:

- od lipca 2005 r. do marca 2006 r. po 408,03 zł miesięcznie;
- kwietniu 2006 roku wnioskodawczynie uiszcila 38,48 złotych;
- od maja 2006 roku do grudnia 2006 roku po 397,60 złotych miesięcznie.

W opłacie uiszczanej w wysokości 408,03 zł mieściły się:

- opłaty za ciepłą wodę (liczniki – zużycie) – 30,86 zł,
- opłaty za zimną wodę (liczniki – zużycie) – 24,63 zł,
- opłaty za wywóz nieczystości (3 osoby) – 7,50 zł,
- opłaty za dźwig (3 osoby) – 30 zł.

Po pomniejszeniu kwoty 408,03 zł o powyżej wskazane koszty, pozostaje kwota 315,04 zł. Kwotę taką wnioskodawczynie uiszcila dziewięciokrotnie, co daje kwotę 2.835,36 zł.

W opłacie uiszczanej w wysokości 397,60 zł mieściły się:

- opłaty za ciepłą wodę (liczniki – zużycie) – 27,12 zł,
- opłaty za zimną wodę (liczniki – zużycie) – 21,89 zł,
- opłaty za wywóz nieczystości (3 osoby) – 9 zł,
- opłaty za dźwig (3 osoby) – 30 zł.

Po pomniejszeniu kwoty 397,60 zł o powyżej wskazane koszty, pozostaje kwota 309,59 zł. Kwotę taką wnioskodawczynie uiszcila ośmiokrotnie, co daje kwotę 2.476,72 zł.

W ocenie Sądu, wyszczególnione wyżej składniki opłat są uzależnione do indywidualnego zużycia osób mieszkających w lokalu i znaczenie dla ich wysokości ma ilość mieszkańców. Z tego względu brak jest podstaw do obciążenia nimi uczestnika, który w tym czasie w lokalu tym nie mieszkał. W tym zakresie wniosek również podlegał więc oddaleniu.

Rozliczeniu podlega więc suma kwot: 2.835,36 zł, 2.476,72 zł oraz uiszczonej w kwietniu 2006 roku kwoty 38,48 złotych, co daje łącznie 5.350,56 zł.

W pozostałym zakresie roszczenie wnioskodawczyni nie zostało udowodnione co do wysokości i jako takie podlegało oddaleniu.

Oddalić należało natomiast wnioszek D. N. o rozliczenie nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty J. N. w postaci dokonania naniesień i remontów na nieruchomości położonej w G. Małym. Zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o., każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Sąd nie uznał jednakże w niniejszej sprawie za udowodnionych twierdzeń i zeznań uczestnika, jakoby budowa garażu i remont wykonane na te nieruchomości sfinansowane zostały z majątku wspólnego małżonków.

Sąd oddalił także wnioszek D. N. o rozliczenie dochodów z majątku osobistego J. N. w postaci uzyskania premii gwarancyjnej z tytułu likwidacji książeczki mieszkaniowej. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego należało bowiem przyjąć, iż pozostałe uzyskane z likwidacji książeczki mieszkaniowej środki w postaci premii gwarancyjnej i oprocentowania w łącznej wysokości 70.482.800 starych złotych weszły w skład majątku wspólnego, stanowią bowiem dochód z majątku osobistego jednego z małżonków (art. 31 § 2 pkt 2 kro). Środki te zostały w całości przekazane rodzicom wnioskodawczyni na pokrycie dopłaty, przy czym jak ustalono, rodzice nie żądali od małżonków pozostałej części. Sąd uznał zatem, iż pozostała po odjęciu od kwoty 255.000.000 starych złotych kwota nakładu wnioskodawczyni w wysokości 165.246.000 starych złotych kwota 89.754.000 starych złotych stanowi majątek wspólny małżonków. Jest to kwota odpowiadająca 35,20% mieszkania, czyli według aktualnych cen kwota 97.152 zł. Środki uzyskane z likwidacji książeczki mieszkaniowej (poza wkładem) stanowiły zatem majątek wspólny, który został następnie wydatkowany na nabycie składników majątku wspólnego. Z tej przyczyny środki te nie podlegają rozliczeniu.

Dokonując powyższych ustaleń, Sąd orzekł następnie o sposobie podziału majątku wspólnego byłych małżonków J. N. i D. N.. Sąd stosował tej mierze przepisy kodeksu cywilnego o zniesieniu współwłasności (art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 211 i n. k.c.). Pierwszeństwo ma podział fizyczny rzeczy, przy czym rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 211 k.c., art. 212 § 2 k.c.). Kierując się tymi zasadami, Sąd dokonał podziału w ten sposób, że:

- a. przyznał na wyłączną własność J. N.: spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł., środki zgromadzone na rachunku (...) w kwocie 2456,15 zł, samochód osobowy marki F. (...) o wartości 19 300 zł, kamerę P. (...) o wartości 0 zł, lodówkę Polar o wartości 200 zł, kuchnię gazową M. o wartości 400 zł, kuchenkę mikrofalową D. o wartości 120 zł, komplet garnków Zepter o wartości 700 zł, dwa zestawy komputerowe o łącznej wartości 0 zł;
- b. przyznał na wyłączną własność D. N. opisane w punkcie składniki majątkowe: samochód osobowy marki P. (...) o wartości 2060 zł, motocykl marki H. (...) o wartości 4050 zł, pralkę W. o wartości 400 zł, telewizor P. (...) o wartości 500 zł, magnetowid marki T. o wartości 150 zł, laptop – notebook G. o wartości 0 zł, dwa telefony komórkowe o wartości 0 zł, wiertarka o wartości 0 zł.

Dokonując podziału Sąd opierał się przede wszystkim na zgodnych wnioskach stron w tym zakresie (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 687 k.p.c.).

Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł. oraz środki zgromadzone na rachunku (...) w kwocie 2456,15 zł Sąd przyznał wnioskodawczyni zgodnie z jej wnioskiem. Samochód F. (...) został przyznany J. N. z uwagi na fakt, iż dokonała ona jego bezprawnego zbycia, podobnie jak komplet garnków Zepter. Analogicznie Sąd przyznał uczestnikowi samochód osobowy marki P. (...). Kamerę P. (...), lodówkę Polar, kuchnię gazową M., kuchenkę mikrofalową D. i dwa zestawy komputerowe należało przyznać wnioskodawczyni zgodnie z jej wnioskiem, rzeczy te

znajdują się w jej posiadaniu. Motocykl marki H. (...), laptop – notebook G., dwa telefony komórkowe i wiertarkę o wartości o zł Sąd przyznał na wyłączną własność uczestnika, przedmioty te znajdują się w jego posiadaniu. Pralkę W., telewizor P. (...)’ o wartości 500 zł, magnetowid marki T. zgodnie Sąd przyznał uczestnikowi zgodnie z żądaniem wnioskodawczyni, do którego D. N. się nie odniósł.

Sąd zarządził sprzedaż przyczepy campingowej marki (...) model 390, rok produkcji 1983 przez komornika sądowego stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego jednocześnie rozstrzygając, że podział sumy uzyskanej ze sprzedaży pomiędzy J. N. i D. N. następuje w równych częściach.

Jak wynika z art. 212 § 2 k.c., sprzedaż rzeczy stanowi ostateczność, a nadto jest niekorzystna dla właścicieli z uwagi na sposób określania jej ceny w trakcie sprzedaży licytacyjnej oraz poniesienia kosztów egzekucyjnych. W przedmiotowej sprawie żaden z uczestników nie wyraził woli, aby przyczepę przyznać na jego wyłączną własność, konieczne zatem było skorzystanie z tego sposobu podziału. W postanowieniu Sąd rozstrzygnął także o podziale sumy uzyskanej ze sprzedaży.

W wyniku podziału D. N. otrzymał przedmioty majątkowe o wartości niższej niż jego udział w majątku wspólnym, w związku z czym przysługuje mu odpowiednia spłata (art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 212 k.c.).

Punktem wyjścia dla ustalenia spłaty jest zatem wartość udziału we współwłasności. Wartość wszystkich składników majątkowych wynosiła 306.336,15 zł i wynika z zsumowania składników wymienionych w pkt. 1 sentencji postanowienia oprócz przyczepy campingowej wymienionej w pkt. 1f. Wartość udziału każdego z byłych małżonków we współwłasności wynosi więc 153.168,08 zł. Wnioskodawczyni przypadły składniki majątkowe o wartości 300.226,15 zł, natomiast uczestnikowi o wartości 7.160 zł. D. N. należy się zatem spłata w wysokości 146.008,08 zł.

Wnioskodawczyni dokonała nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 178.848 zł. Stosownie do przepisu art. 45 § 1 k.r.o., każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny za wyjątkiem wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Tak w doktrynie jak i w orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że sąd orzeka o zwrocie wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny tylko na wniosek małżonka uprawnionego do żądania zwrotu poczynionych wydatków i nakładów (art. 45 § 1 k.r.o.). Żądanie to powinno być zgłoszone w formie pisemnego wniosku zawierającego zarówno określenie wysokości żądanej kwoty, jak i przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a zgłaszający takie żądanie obowiązany jest je udowodnić zgodnie z ogólnymi regułami obowiązującymi w postępowaniu cywilnym (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.). W ocenie Sądu, J. N. tym wymaganiami sprostała, w związku z czym kwotę spłaty należną D. N. należało pomniejszyć o połowę wartości dokonanego nakładu, czyli o kwotę 53 908,80 zł (kwotę 178.848 należało podzielić przez 2).

Jak już powyżej wskazano, J. N. miała prawo żądać zwrotu połowy wydatków związanych z utrzymaniem rzeczy objętej współwłasnością, tj. kwoty 2.675,28 zł (kwotę 5.350,56 należało podzielić przez 2). O tę kwotę należało również pomniejszyć kwotę spłaty należną uczestnikowi.

Pozostała do zapłaty przez wnioskodawczynię na rzecz uczestnika kwota wynosi 53.908,80 zł. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 212 § 3 k.c. Przepis art. 212 § 3 k.c. pozwala korygować obciążenie uczestnika zobowiązanego do spłat oraz realną ich wysokość przy pomocy odsetek, które mogą mieć charakter odsetek kapitałowych (na wypadek odroczenia terminu uiszczenia spłaty lub rozłożenia jej na raty) lub przy pomocy odsetek ustawowych, co do których roszczenie powstanie w przyszłości - w razie opóźnienia zobowiązanego w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Spłata należna uczestnikowi została zasądzona przy uwzględnieniu aktualnie występujących cen, dlatego zasądzenie odsetek ustawowych na wypadek opóźnienia w zapłacie, Sąd uznał za wystarczające.

Zasądzoną tytułem spłaty kwotę Sąd rozłożył na trzy raty. W przedmiotowej sprawie zachodzi bowiem szczególnie uzasadniony wypadek, który przemawiał za skorzystaniem z możliwości wskazanej w art. 320 k.p.c. Uiszczenie na raz należnej uczestnikowi spłaty byłoby trudne dla wnioskodawczynie. Jej stan majątkowy pozwoli jednocześnie na wywiązanie się ze wskazanych rat, nie będzie zaś stanowił nadmiernego pokrzywdzenia uczestnika, gdyż w ciągu 25 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia powinien on otrzymać całą zasądzoną kwotę. W przypadku uchybienia płatności uczestnikowi będą należały się odsetki za opóźnienie.

Sąd nakazał również J. N., aby wydała D. N. ruchomości w postaci pralki, telewizora i magnetowidu, jako że składniki te zostały przyznane uczestnikowi, a z znajdują się w posiadaniu wnioskodawczynie. Termin wydania został oznaczony w taki sposób, aby umożliwić wykonanie tego postanowienia.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. W związku z tym, iż to wnioskodawczynie uiszczyła opłatę od wniosku, a uczestnik przyłączył się do niego i również był zainteresowany orzeczeniem w jego przedmiocie, należało ciężar poniesienia tej opłaty rozłożyć po równo między strony.

Należało oddalić wniosek J. N. o cofnięcie D. N. częściowego zwolnienia od kosztów sądowych. Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 t.j. z późn.zm.), Sąd cofa zwolnienie od kosztów sądowych, jeżeli okazało się, że okoliczności, na podstawie których je przyznano, nie istniały lub przestały istnieć. W obu wypadkach strona obowiązana jest uiszczyć wszystkie przepisane opłaty oraz zwrócić wydatki, jednakże w drugim wypadku sąd może obciążyć stronę tym obowiązkiem także częściowo, stosownie do zmiany, jaka nastąpiła w jej stosunkach. W takim wypadku stosuje się przepis art. 111. Sąd z urzędu może cofnąć zwolnienie od kosztów. Okoliczności wskazane przez wnioskodawczynie nie przemawiały jednak za stwierdzeniem, iż okoliczności, na podstawie których przyznano zwolnienie nie istniały lub przestały istnieć.

Sąd nakazał pobrać kwotę 2451,82 zł od J. N. i kwotę 188,14 zł z roszczenia zasądzonego na rzecz od D. N. tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego wyłożonych tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa. Stosownie bowiem do przepisu art. 83 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jeżeli przepisy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi dokonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wyklada tymczasowo Skarb Państwa. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując przepisy art. 113 tej ustawy, który pozwala m.in. na obciążenie kosztami strony, której czynność spowodowała ich powstanie. W realiach niniejszej sprawy kosztami wyłożonymi tymczasowo przez Skarb Państwa były koszty opinii biegłego. Większa kwota ma zostać pobrana od wnioskodawczynie, gdyż uczestnik uiszczył w toku postępowania zaliczki na wynagrodzenie biegłego w większej wysokości.